

(Folytatás az 1. oldalról)

Témák, javaslatok közül azokat, amik saját hatáskörön belül megoldhatók még az országos intézkedések előtt elkezdik megvalósítani. Így számukra az a felmérés a következő évekre mintegy munkaprogrammá válik.

Harminc oktató véleménye

A Természettudományi Karon — mint arról dr. Hevesi János docens dékán helyettes tájékoztatót — a kérdéseket több csoportba osztották és közel 30 oktatót kértek fel, hogy fejték ki ezekkel kapcsolatban véleményüket. Például: a tanár és nem tanárszakos képzésről a szakbizottságok nyilatkoznak; a szakmára nevelésről a szakmódszertanok; a felvételi rendszerről pedig olyan oktatók, akik évek óta felvételiztetnek.

A kar két külön kiemelt feladatot is kapott. Részletesen elemezniük kell a különböző egyetem-típusokban folyó, azonos jellegű szakmában történő képzést. Kiemelt feladatot az egyetemi oktatás személyi feltételeivel, ellátottságával, az oktatók kiválasztásával és az úgynevezett minőségi csere problémáival foglalkozni. Ez utóbbi témakörben annak lehetőségeit kellene körvonalazniuk, hogyan lehet a gyakorlati szakembereket bevonni időről-időre az egyetemi oktatásba, s hogyan lehetne az egyetemi oktatókat bekapcsolni a gyakorlati munkába az üzemekben és kutatóintézetekben.

Egyetemisták az oktatásról

Az egyetem hallgatóinak az oktatás rendszerével kapcsolatos véleményét a KISZ-szervezet összegezte. Szalai István tanársegéd, a KISZ-bizottság tagja közölte, hogy anyagukat elsősorban korábbi felmérésekre támaszkodva készítik el, mert a most folyó választások adta feladatok miatt le kellett mondaniuk arról, hogy valamennyi kérdésben kérjék az alapszervezetek véleményét. Az egyetemistákat különösen érintő témákról — mint például a hallgatóság túlterheltsége, önálló munkára nevelése — eibeszélgetnek az előzetes felmérésekben részt vett KISZ-vezetőkkel és az érdekvédelemmel foglalkozó hallgatókkal. Arról pedig, hogy egyetemi oktatásunk hogyan készít elő az oktató, illetve a nem tanár szakosokat a várható szakmai munkára, továbbá, hogy megvannak-e a korszerű oktatás feltételei, a négy oktatói KISZ-alapszervezet készített részletes elemzést. Az anyagokat összegezés után a KISZ Egyetemi Bizottsága megvitatta, kiegészíti és úgy küldi tovább az egyetemi albizottságoknak.

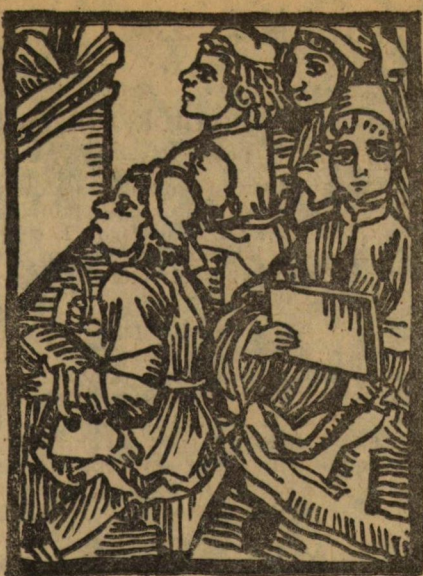
Összhangot teremteni

Dr. Szántó Imre tanszékvezető egyetemi tanár az egyetemi és főiskolai oktatást felülvizsgáló bizottság tagjaként, a tanárképzés és szakképzés helyzete, struktúrája és továbbfejlesztésének néhány kérdése a tudományegyetemnek bölcsészettudományi és természettudományi karain és a tanárképző főiskolán címmel készített tanulmányt. Szántó professzor, aki 16 évig tanított főiskolán, 5 évig az Egri Tanárképző Főiskola igazgatója volt s 1967. óta a JATE oktatója, elmondta, hogy készülő tanulmányában a következő kérdésekkel foglalkozik: 1. A középiskolai tanárképzés, különös tekintettel az egyetemeken folyó tanár és nem tanár szakos képzés összefüggéseire és problémáira. 2. Az általános iskolai tanárképzés (a tanárképző főiskola, mint az általános iskolai pedagógusképzés modellje). 3. A képzett szakemberek elhelyezkedése.

Ez utóbbi témákkal kapcsolatosan a tanulmány szerzője többek között megállapítja, hogy az egyetemeken képzett tanárjelöltek huzamosabb idő óta mindmáig két oktatási szinten, részben a középiskolákban, részben az általános iskolákban helyezkednek el. A két szint más igényeket támaszt az egyetemi képzésben: mind szakmai, mind didaktikai vonalon olyan kettősséget támaszt, aminek az egyetem nem tud maradéktalanul megfelelni. Az nem járható út, hogy a tudományegyetemi tanárképzés vegye adótnak és megmáshatatlannak a két szinten való képzést. Mind nyilvánvalóbbá válik, hogy nincs kellő összhang az iskolák pedagógus igénye és a pedagógusképzés tervszámai között. Megnövekedett a képesítés nélküli pedagógusok száma és a levelező tagozaton képzettek száma. A növekvő pedagógushányban jelentős szerepet játszik a pedagógus pályáról való elszivárgás is, aminek több összetevője van. Például biztosítaniuk kellene, hogy az egyetemi szintű tanárképzés ténylegesen a középfokú tanintézetek pedagógus utánpótlását szolgálja; szűnjék meg vagy enyhüljön az egyetemi tanárképzés mai tömegjellege. Ugyanakkor az általános iskola felső tagozatára való képzést teljesen és maradéktalanul át kell tenni a tanárképző főiskolára, ha szükséges ezek kapacitásának bővítésével is. Ugyanis a „kétstúdió” (az egyetemi és főiskolai) tanárképzés integrációja nem időszerű.

Az oktatás rendszerének áttekintésével kapcsolatos széles körű felmérés, kritikai elemző munka májusban fejeződik be, októbertől a következtetések levonásának, a megoldások keresésének időszaka következik.

szabó magdolna

Már nem egyetemisták de még KISZ-tagok

Ha az egyetemi, főiskolai KISZ életéről beszélünk, akkor szinte kivétel nélkül mindannyian a hallgatókra, az ő KISZ-munkájukra gondolunk. Pedig már hagyománya van intézményeinkben az „idősebb” korosztály, az oktatói, illetve dolgozói KISZ-alapszervezeteknek is. Nem ismert az sem, hogy tulajdonképpen miben áll egy ilyen alapszervezet munkája, mennyiben hasonlít vagy tér el a hallgatók KISZ-munkájától? Erről kérdeztem meg dr. Hatvani László tanársegédet — TTK matematika-fizikus alapszervezetének titkárát.

Mindenekelőtt azt emelte ki, hogy az alapszervezet munkája oktató-nevelőcentrikus. Ezért tartják elsődleges célnak, hogy a hallgatói KISZ-alapszervezetekkel minél szorosabb kapcsolatot alakítsanak ki. Koordinálni kívánják a fiatal oktatók oktató-nevelőmunkáját azzal, hogy a patronusi munkának közös platformot biztosítsanak, a tapasztalatokat megbeszéljék és értékelik. Hasznos együttműködést kívánnak kialakítani a pártszervezet és a KISZ oktatói alapszervezete között.

— Milyen konkrét feladatai vannak az oktató KISZ-tagoknak?

— A legfontosabb feladatnak — hangsúlyozta dr. Hatvani László — a védnökségi munkát tartjuk. Feltétlenül szükség van arra, hogy az évfolyam patronusok szinte kötelező jelleggel kísérjék figyelemmel az évfolyam munkáját. Hogy valóban tevékeny részesei legyenek évfolyamuk KISZ életének, részt vegyenek mind a taggyűléseken, mind a társadalmi munkában vagy évfolyam-esteken. Ehhez a tevékenységhez kapcsolódik a kollégiumi szobák patronálása is, ahol lényeges a tanulmányi munka segítése mellett még az, hogy sikerüljön valóban tartalommal megtölteni a szobagyűléseket.

A fizikai dolgozók gyermekeinek felvételi előkészítésében instruktorként vesznek részt az alapszervezet tagjai. Ez a tevékenység folyamatos: egy iskolához rendszerint egy oktató tartozik, aki szervezi az előkészítő foglalkozásokat és igyekszik összefogni az ezzel kapcsolatos tennivalókat.

Beszámolt még arról a nagyon fontos munkáról is, melyet a bentlakásos formájú felvételi előkészítésben végeznek. A kétéhes tábort munkájában nagy kedvvel és odaadással vállaltak részt az alapszervezet tagjai. Munkájuk eredményét bizonyítja, hogy az előkészítették átlagosnál nagyobb százalékat vették fel az egyetemre. Az országban minden felvételi előkészítő tanfolyam azt a segédjegyzetet, illetve példatárakat használja, amelyet az alapszervezet fiatal oktatói készítettek és sokszorosítottak az egyetemi Xerox üzemből.

— Minden, amit az alapszervezet munkájaként sorolhatok fel, az tulajdonképpen hivatásunkból adódóan is el kell végezni. Szeretnénk azonban ezzel a szervezett formával ehhez egy kis többletet adni. Mi is legtöbbször úgy kerültünk a tanszékre, hogy valamelyik oktatónk „kiemelt” a padból bennünket, segítséget, munkát adott ahhoz, hogy felléphessünk. Lehet, hogyha ezt senki nem csinálja, akkor most nem lennénk itt.

Jó a kapcsolat jelenleg is a fiatal oktatók és hallgatók között. A diákság bátran keresi fel őket tanulmányi és egyéb problémáival. Vizsgák előtt rendszeresen szerveznek konzultációkat, ahol a szakmai kérdések mellett sok hasznos gyakorlati tanácsot is tudnak adni, hiszen sokan közülük még nemrég maguk is hallgatók voltak.

S. N. E.

Egyetemi napok Greifswaldban

Március 31. és április 2. között negyedszer rendezte meg a greifswaldi Ernst-Moritz Arndt Egyetem az immáron hagyományossá vált egyetemi napokat, amelyekre a testvéregyetemek delegációit is meghívták. Három országból érkezett küldöttség: a cseh-szlovákiai Brnóból, a litvániai Vilniusból, Szegedet pedig két másodéves német-francia szakos hallgató (cikk szerzői) képviselte.

Nem volt véletlen az időpont megválasztása, hiszen az NDK most készül a Német Szocialista Egységpart megalakulása 25. évfordulójának megünneplésére és a VIII. pártkongresszusra. Ennek jegyében zajlottak le az egyetemi napok rendezvényei is.

A harmadik reform után

Március 31-én délelőtt volt az ünnepélyes megnyitó. Számunkra igen érdekes momentumot jelentett a Patyomkin-csoport szereplése. Tagjai egyetemisták, akik saját szerzeményű, elsősorban politikai témájú dalokkal léptek fel.

Délután mindhárom külföldi delegációnak közös programja volt: megtekintettük azt a kiállítást, amelynek anyagát a hallgatók állították össze az egyetem II. világháború utáni történetéről és fejlődéséről. Itt mutatták be saját tudományos munkájuk eredményeit is. Ezután a levéltár vezetője végigkísért bennünket az óvárosra, megmutatta a műemlékeket és idegenforgalmi nevezetességeket, miközben a város, valamint az egyetem történetével is megismerkedhettünk.

Az egyetemi napok központját a szekcióülések jelentették. Azt hisszük, érdemes itt néhány szót szólni a német

felsőoktatási rendszer egy-két változásáról. A harmadik főiskolai reform intézkedései alapján az egyetemeken megszűntették a karokat és tanszékeket, helyettük pedig szekciókat hoztak létre. Az új rendszer szorosabb kapcsolatot biztosít a hallgatók és oktatók, valamint az FDJ és az egyetem között.

A greifswaldi egyetemen 16 szekció működik. Ezek mindegyike ülést tartott, amelyen először beszámolókat hangzottak el, majd ezek megvitatása következett. Az ülések és beszámolókat jellemzője minden szekcióban az volt, hogy elsősorban általánosságban szóltak a szakmai és mozgalmi munka kapcsolatáról és módszereiről, és kevésbé hangsúlyozták tudományos munkájuk eddigi konkrét eredményeit. Az a tény is fokozta az ülések jelentőségét, hogy az április közepén Lipcsében rendezendő országos egyetemi napok greifswaldi küldöttei is felolvasták itt dolgozataikat.

Külföldi előadók

A külföldi delegációk tagjai — köztük mi is — tartottak egy-egy előadást megfelelő szekcióülésen.

Az utolsó napon délelőtt az egyetem rektorhelyettese fogadta a küldöttséget. A baráti beszélgetésen szó esett a testvéregyetemek kapcsolatainak hagyományairól és ezek továbbfejlesztésének lehetőségeiről.

A rektorhelyettes meglepéssel szökött a szegedi egyetemmel fennálló immáron 8 éves barátságról.

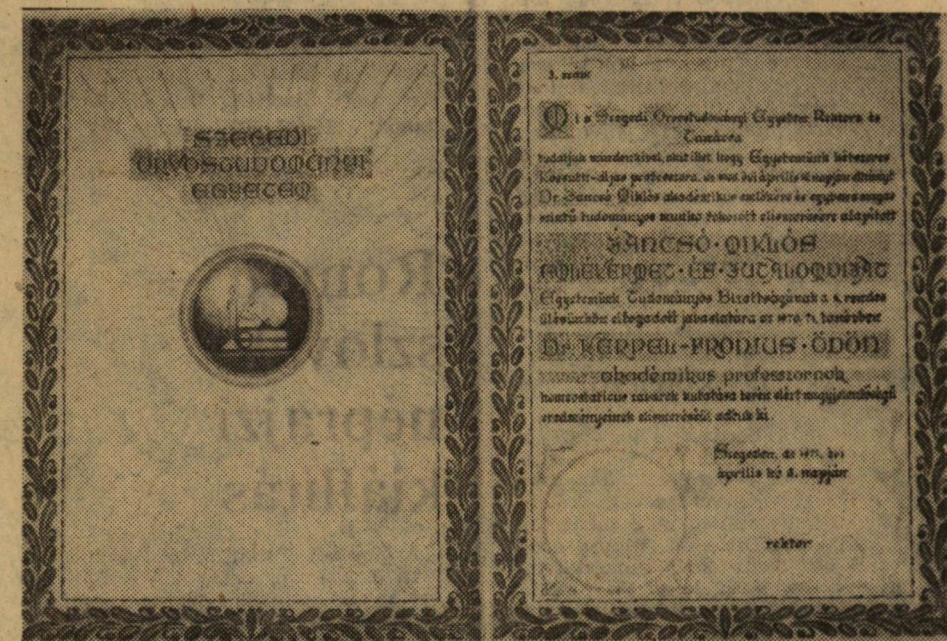
Hasonló megleghangú eszmecsere nyílt lehetőségünk az FDJ vezetőivel, amelyen elsősorban az egyetem és ifjúsági szervezet együttműködésének problémáit vitattuk meg.

Ezenkívül megállapodást is kötöttünk, amely a „Szegedi Egyetem” és az Unsere Universitát (a greifswaldi egyetemi újság) rendszeres cseréjét biztosítja.

A rendezvénysorozat nagyszabású bállal fejeződött be, amelyen vendégek és vendéglátók egyaránt jól szórakoztak.

O. M. — S. M.

Jancsó Miklós emlékünnepe

A Jancsó Miklós-emlékérem dokumentuma

(Kun Sándor felvétele)

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa az egyetem kétszeres Kossuth-díjas volt professzora, az 1966. április 16-án elhunyt dr. Jancsó Miklós akadémikus emlékére és egyben a magas szintű tudományos munka fokozott elismerésére alapította a Jancsó Miklós emlékéremet és jutalomdíjat.

Dr. Jancsó Miklós 1903. április 27-én Kolozsváron született. Apja kiváló híró belgyógyász professzor volt. Orvosi tanulmányait Szegeden végezte és már szigorló orvos korában kidolgozta az első jelentős felfedezését, a szifilisz akkori legfontosabb gyógyszerének, a salvarsannak tanulmányozására. 1929-ben a berlini Koch Róbert Intézetben a kemoterápia kutatás módszereinek tanulmányozását kezdte meg. Így indult el azon az úton, amelyen — három évtizeden át dolgozva — ma már joggal klasszikusnak nevezhető eredményeit elérte. A szegedi egyetemre 1938-ban került, ahol később a Gyógyászati Intézet igazgatója lett. Munkásságának elismeréseképpen megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia tagjának, 1948-ban és 1955-ben Kossuth-díjat kapott, az MTA Élettani Bizottságának elnöke, számos hazai és külföldi tudományos bizottság tagja volt, valamint a Hógyes Endre és Purkinje emlékérmek birtokosa.

Április 6-án délután a Szemészeti Klinika tantermében rendezte meg a Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa az ideai Jancsó Miklós emlékünnepeket.

Az ünnepségen megjelentek dr. Tóth Károly tanszékvezető egyetemi tanár, az egyetem rektora köszöntötte, majd dr. Szekeres László tanszékvezető egyetemi tanár, tudományos rektor-

helyettes ismertette, hogy az Egyetemi Tudományos Bizottság javaslatára az Egyetemi Tanács dr. Kerpel-Frónius Ödön akadémikusnak, Kossuth-díjas egyetemi tanárnak, a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetem II. sz. Gyermekklinika igazgató professzorának ítélte oda — a homeostaticus zavarok kutatása terén elért nagy jelentőségű eredményeinek elismeréséül — a Jancsó Miklós emlékéremet. Ezután ismertette dr. Kerpel Frónius Ödön akadémikus-professzor életútját, tudományos munkásságát. A professzor többek között a csecsemőkori sorvadás témakörének feldolgozásában ért el kiemelkedő eredményeket. Tudományos kutatásairól két könyvben, négy monográfiában és közel másfélszáz dolgozatban írt, emellett társszerzője még más számos tudományos munkának is. Tizenhat külföldi tudományos társaság tiszteletbeli, illetve levelező tagja. Rendszeres előadója, több alkalommal referense, sőt referense nemzetközi kongresszusoknak. A kitüntetett 1948-ban választotta levelező tagjává a Magyar Tudományos Akadémia. 1951-ben Kossuth-díjjal tüntették ki. 1966-ban megkapta a Munkaérdemrend arany fokozatát, 1969-ben a rostoki orvosegyetem disz doktorává fogadta. 1970-ben pedig a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja lett.

Ezután — a hagyományokhoz híven — dr. Kerpel Frónius Ödön megtartotta emlékelőadását a Koraszülöttek acidosisa címmel. Az előadás után dr. Tóth Károly rektor átnyújtotta a Jancsó emlékéremet, a kitüntetett meleg szavakkal köszöntötte meg a Szegedi Orvostudományi Egyetem elismerését.